

УДК 622.24

Бахмацький І.М., студент гр. 185М-22-2 ФПНТ

Науковий керівник: Коровяка Є.А., к.т.н., зав. кафедри НГІБ

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ХАРАКТЕРИСТИК СХЕМИ ТРАНСПОРТУВАННЯ ВУГЛЕВОДНІВ

Відповідно до діючих норм та правил, нині застосовуються такі методи транспортування нафти й нафтопродуктів, а саме: трубопровідне транспортування, використання залізничного, водного і автомобільного транспорту; в окремих випадках, у разі необхідності, можливе застосування літаків або гелікоптерів [1].

Саме трубопровідний різновид транспортування вуглеводневої сировини забезпечує можливість їх переміщення у порівняно великих об'ємах на порівняно значні відстані. Залізничне транспортування вуглеводнів здійснюється лише цистернами. Водний транспорт включає в себе самохідні наливні судна (танкери) та несамохідні судна (баржі).

Шляхом автомобільних перевезень нафтопродукти доставляються на нафтобази та окремим споживачам, при цьому нафтопродукти перевозяться в автоцистернах.

Транспортування природного газу здійснюється по газопроводах [2].

Самим економічно вигідним видом транспортування нафти і нафтопродуктів на порівняно далекі відстані є трубопровідний, через притаманні йому наступні переваги:

- прийнятність економічних показників;
- низька, в порівнянні із залізничними перевезеннями, собівартість транспортування;
- закритість каналу транспортування вуглеводнів;
- раціональність схем прокладання трубопроводів;
- можливість забезпечення безперебійного транспортування;
- реалізація систем автоматизації транспортування;
- надійність і простота в експлуатації;

Проте у трубопровідного транспорту є і недоліки, а саме:

- необхідність проведення початкових, досить значних, капіталовкладень;
- обмеження щодо можливостей спільного транспортування вуглеводнів;
- складність системи організації постачання енергоносіїв.

До нових споживачів потрібні додаткові капіталовкладення.

Розрізняють нафтопроводи, нафтопродуктопроводи, газопроводи і трубопроводи для транспортування нетрадиційних вантажів.

Трубопроводи бувають: внутрішні (споруджуються та функціонують всередині промислів), місцеві (повинні з'єднувати різні елементи транспортного ланцюжка, а саме промисел із, наприклад, станцію магістрального нафто- або газопроводу) та магістральні (для транспортування товарних вуглеводнів з місць видобутку до місць споживання або перевантаження на інший вид транспорту). Необхідно зазначити, що магістральний газопровід це основний елемент газотранспортних комплексів.

Список використаних джерел:

1. Білецький В. С. Основи нафтогазової інженерії [Текст] / Білецький В. С., Орловський В. М., Вітрик В. Г. – Львів: «Новий Світ-2000», 2019 – 416 с.

2. Орловський В. М., Білецький В. С., Вітрик В. Г. Технологія розробки нафтових родовищ. [Текст]: навч. посіб. для студ спеціальності 185 «Нафтогазова інженерія та технології» / В. М. Орловський, В. С. Білецький, В. Г. Вітрик; ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; НТУ «ХПІ». – Полтава: ТОВ "Фірма «Техсервіс», 2020. – 243 с.

УДК 622.24